

Maailman paras ystävä!

Hurтта

Hertta

Ystävänä

Hurтта: (Aamupuurolla) "Sinä olet minun paras ystäväni!"

Hertta: "Mmhh... (keskittyy Hurttan tunteisiin ja tarpeisiin). "Ootko sinä iloinen siitä, kun meillä on tällainen yhteys?"

Hurтта: "Nimenomaan!"

Hertta: "Minusta olis kiva kuulla tarkemmin, mihin viittaaat, jotta minä ymmärtäisin enemmän."

Hurтта: "No voi kuule niitä juttuja on vaikka kuinka paljon! Kyllä sinä tiedät"

Hertta: "No, kyllä mulle tulee mieleen joitakin tapauksia, joista olet ehkä kiitollinen minulle. Haluaisin kuitenkin kuulla sinulta itseltäsi, mikä sinun mielestäsi on ollut niin merkityksellistä, että ajattelet minun olevan sinun paras ystäväsi?"

Hurтта: "No esimerkiksi silloin kun minun äiti kuoli."

Hertta: "Eli viittaaat johonkin mitä minä sanoin tai tein silloin kun sinun äitisi kuoli?"

Hurтта: "Joo. Oli ihanaa kun sai levätä sinun kanssa."

Hertta: "Saitko siihen raskaaseen aikaan minulta tukea siihen, että sait olla rauhassa?"

Hurтта: "Kyllä. Eikä minun tarvinnut yrittää olla mitään."

Hertta: "Eli oliko niin, että sait olla rauhassa oma itsesi ja luotit siihen, että tulit hyväksytyksi sellaisena kuin olet, suruinesi?"

Hurтта: "Joo. Se oli tosi ihanaa, kun ei uskaltanu töissäkään edes kertoa miten paljon suretti, kun ei ne siellä ois sitä kestäny."

Hertta: "Oliko niin, että luotit tuolloin siihen, että minä kestan sen, vaikka sinua surettaisikin, ja sinä uskallat olla aidosti sinä?"

Hurтта: "Joo. Se onkin sinussa parasta."

Hertta: "Kiitos kun kerroit. Oli ihanaa kuulla. Nyt minä ymmärrän enemmän siitä mitä tarkoitat kun kerrot, että minä olen sinun paras ystäväsi"